

UPORABA 76.A ČLENA ZDDV-1 V PRIMERU, ČE DAVČNI ZAVEZANCI NISO IDENTIFICIRANI ZA DDV

Pojasnilo DURS, št. 061-803/2012, 3. 12. 2012

Na vprašanje, ali upoštevati 76.a člen ZDDV-1 ali ne v primeru, ko je davčni zavezanec izvajal dobave blaga oziroma storitev, pri katerih je v skladu s 76.a členom ZDDV-1 plačnik DDV prejemnik blaga oziroma storitve, pri čemer pa se dobavitelj oz. izvajalec storitve ni identificiral za namene DDV, čeprav bi se moral, odgovarjamo:

V primerih, ko se davčni zavezanec ne identificira za DDV, čeprav bi se moral, in opravi dobave blaga in storitev iz 76.a člena ZDDV-1, pogoji za uporabo posebnega pravila obrnjene davčne obveznosti, ki je določena z navedenim členom, niso izpolnjeni.

Določba 76.a člena Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12), ki opredeljuje prejemnika blaga ali storitev kot plačnika DDV, je prenesena v ZDDV-1 na podlagi 199. člena Direktive 2006/112/ES (DDV direktiva), kjer je v prvem odstavku tega člena določeno, da lahko države članice določijo, da je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zavezanec, za katerega se opravi katera koli izmed predpisanih storitev. V nadaljevanju so taksativno naštetе storitve in dobave blaga, za katere je mogoče predpisati takšno ureditev in so v veliki meri tudi prevzete v ZDDV-1. Pri izvajanju navedene določbe je pomemben drugi odstavek istega člena, ki določa, da lahko države članice pri uporabi možnosti iz prvega odstavka tega člena omejijo dobave blaga in opravljanje storitev ter kategorije dobaviteljev, ponudnikov, pridobiteljev ali prejemnikov, za katere se ti ukrepi lahko uporabljajo.

Zato je rešitev v uvodu navedenega problema najti v ZDDV-1 in Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 110/10, 82/11, 106/11 in 108/11), kjer so predpisani pogoji za uporabo ureditve, kjer je plačnik DDV prejemnik blaga in storitev (t.i. prenos davčne obveznosti).

Prvo pravilo, ki ga je treba upoštevati pri uporabi prenosa davčne obveznosti, je, da predmetna dobava blaga ali storitev spada med blago in storitve, ki so naštetе v točkah od a) do e) v prvem odstavku 76.a člena ZDDV-1.

Nadalje je treba pri tem upoštevati še določbe pravilnika, ki dodatno pojasnjujejo uporabo 76.a člena ZDDV-1. Tako prvi odstavek 127.a člena pravilnika določa, da je plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1 vsak davčni zavezanec, prejemnik blaga ali storitve, identificiran za namene DDV v Sloveniji, kadar mu dobavi blago ali opravi storitve iz 76.a člena ZDDV-1 davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji.

Iz navedenega je razvidno, da je možna uporaba 76.a člena ZDDV-1, torej prenos davčne obveznosti na prejemnika blaga ali storitev le v primeru, kadar sta tako dobavitelj kot prejemnik davčna zavezanca, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji.

Zato v primerih, ko se davčni zavezanci ne identificirajo za DDV, čeprav bi se morali, in opravijo dobave blaga in storitev iz 76.a člena ZDDV-1, pogoji za uporabo posebnega pravila obrnjene davčne obveznosti, ki je določena z navedenim členom, niso izpolnjeni.